

i denne sene Nattetime turde det maaske være rigtigst at holde sig til det, der foreligger. Hvis Toldspørgsmaalet kommer til at foreligge for den høje Rigsdag, bliver der jo Lejlighed for os til at give vor Mening til Kende om det, men jeg vil gerne i denne Forbindelse, for at man ikke i dette Spørgsmaal igen skal komme og tale om Dobbeltansigt, sige, at det ærede Medlem Hr. Kragh fremsatte i Eftermiddagsmødet en Udtalelse fra denne Talerstol, som jeg er fuldstændig enig med ham i, saa det kan slet ikke nytte, at man vil skyde den ene eller den anden noget i Skoene, vi staar ganske enige indenfor vort Parti i disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ser saa glad ud, han synes næsten at gøre sig Forventninger ud fra denne min Udtalelse. Jeg vil dog raade ham til, for at han ikke skal blive alt for skuffet i Fremtiden, ikke at vente sig alt for meget. Det ærede Medlem Hr. Drachmann var jo for øvrigt lige ved sammen med Socialdemokraterne at bebrejde Venstre, at vi havde indført for høje Toldsatser, og han bemærkede oven i Købet, at der var gennemført saa høje Toldsatser, som vi har været med til, at ikke en Gang de Konservative havde kunnet stemme for dem. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Drachmann har tænkt paa i denne Forbindelse, men det maa vel have været de Toldsatser, som blev gennemført ved Valutaloven af 1924.

(Drachmann: Akkurat). Jeg traf altsaa det ærede Medlems Tanke. Men saa vil jeg dog bede det ærede Medlem om i denne Forbindelse ikke at glemme, at naar man fra konservativ Side ikke kunde stemme for disse indirekte Skatteforhøjelser, som der var Tale om, var det jo, fordi de ikke bød tilstrækkeligt af indirekte Skat. Der var jo Forslag fremme fra konservativ Side — jeg har set det efter i Tillæg B. fra Samlingen 1924—25 — om, at der skulde indføres en Toldforhøjelse paa 50 pCt., som skulde gælde fra Januar 1925 til April 1926, og det skulde være en generel Toldforhøjelse paa 50 pCt., som jo vilde ramme ikke alene Luksusforbruget, men det hele Forbrug, hvor der overhovedet er Told enten i større eller mindre Grad. Naar man altsaa fra konservativ Side ikke kunde stemme for det ved den Lejlighed, hang det sammen med, at det blev for lidt, man vilde fra konservativ Side have adskilligt mere.

Ja, jeg beklager, at jeg paa dette sene Tidspunkt har maattet lægge Beslag paa Tingets Tid saa længe, men det har været nødvendigt for mig for at kunne imødegaa de fleste af de kritiske Bemærkninger,

der er blevet fremført overfor, hvad jeg har udtalt her, og overfor mit Partis Stilling idet hele taget. Jeg vil sige det igen, som jeg sagde det i min første Tale, at det er min Overbevisning, at ved Gennemførelsen af disse Forslag som Helhed gavner vi ikke Erhvervssituationen, tværtimod, det vil svække den. Vi fra vor Side vil være med til, hvad der kan bidrage til atter at føre os tilbage til et sundt økonomisk Grundlag, og der er enkelte Ting, som jeg nævnte i min første Tale, Eksportkredit og Garanti for Laan og den kvarte Million o. s. v., som vi er villige til at forhandle om. Men det er jo de smaa Ting i Forhold til det øvrige.

Drachmann: Meningen med dette høje Tings offentlige Forhandlinger maa antagelig være at give Befolkningen Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalene herinde og faa dem belyst, saaledes som de nu bliver det fra forskellig Side. Naar man som jeg har den Skæbne at faa Ordet saa sent, at man siger sig selv, at Pressen i alt Fald har indstillet at referere Forhandlingerne, saa skal alene dette være mig en Opfordring til at fatte mig i stor Korthed, saaledes at jeg ikke skal begynde min Tale paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Slesbager, der bebudede, at han vilde tale længe. Jeg vil, som sagt, gøre det meget kort og vil straks gaa over til de sidste Bemærkninger, som det ærede Medlem rettede til mig vedrørende visse Andelsvirksomheders Lønningspolitik.

Det er jo ikke første Gang, at man fra Venstres Side retter stærke Krav blandt andet til Industrien om at sætte Lønningerne ned og derved klare Situationen, medens man selvi tilsvarende Virksomheder, hvor Landbruget optræder som industriel Arbejdsgiver, glemmer — ofte i alt Fald — at efterkomme de samme Krav, som man retter til andre. Nu mente det ærede Medlem Hr. Slesbager, at jeg skulde være lidt forsigtig med at fremture i min Politik. Han turde ikke tage de paagældende Virksomheder i Forsvar, og det vil jeg meget gerne understrege her i Aften, men han søgte en Undskyldning deri, at det jo ingenlunde er Venstremænd alene, der dirigerer disse Virksomheder, der er ogsaa Konservative, Radikale og Socialdemokrater o. s. v. Det er dette, der er det nye for mig i Aften. Jeg har ikke forgæves i alt Fald i 4 Aar repræsenteret den By, hvor „Aalborg Amtstidende“ udgaar, og jeg har set for mange Eksempler paa, at netop „Aalborg Amtstidende“ altid tog Patent paa